

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 10. února 2022 **odvolání státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 a obžalovaného** [REDAKCE] M [REDAKCE] K [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE] proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 7. 10. 2021, sp. zn. 5T 27/2016 a rozhodl

t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu se napadený rozsudek **zrušuje** u všech obžalovaných v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr. řádu se věc vrací soudu I. stupně k novému rozhodnutí.

Podle § 262 tr. řádu se nařizuje, aby věc byla projednána a rozhodnuta jiným samosoudcem Obvodního soudu pro Prahu 2.

O d ů v o d n ě n í :

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 byl obžalovaný [REDAKCE] M [REDAKCE] K [REDAKCE] uznán vinným přečinem podplácení podle § 332 odst. 1 alinea 1, 2 tr. zákoníku a byl odsouzen podle § 332 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců.
2. Výše uvedené trestné činnosti se měl obžalovaný [REDAKCE] M [REDAKCE] K [REDAKCE] dopustit dle skutkových zjištění soudu I. stupně tím, že v souvislosti s vyhlášeným výběrovým řízením na prodej nemovitostí označených jako „[REDAKCE]“ a tvořených pozemkem parcelního č. [REDAKCE] se stavbou čísla popisného [REDAKCE] pozemkem parcelního č. [REDAKCE] se stavbou čísla popisného [REDAKCE] pozemky parcelních č. [REDAKCE] vše v katastrálním území [REDAKCE], zapsaných na listu vlastnictví číslo [REDAKCE] Katastrálním úřadem [REDAKCE] katastrálním pracovištěm [REDAKCE], jejichž vlastníkem je [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE] který avizované výběrové řízení vyhlásil dne 24. 02. 2015 a zveřejnil jej na webových stránkách [REDAKCE] a v dalších médiích, jako [REDAKCE] [REDAKCE] kolem poloviny února roku 2015 předal v obálce ve své kanceláři [REDAKCE] F [REDAKCE] D [REDAKCE], nar. [REDAKCE] [REDAKCE], částku 125.000,- Kč s legendou, že se údajně jedná o zálohu a že druhou polovinu obdrží [REDAKCE] F [REDAKCE] D [REDAKCE] údajně poté, co ve výběrovém řízení uspěje jmenovitě kandidát H [REDAKCE]
3. Podle § 226 písm. a) tr. řádu byli obžalováni [REDAKCE] J [REDAKCE] B [REDAKCE] nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] a [REDAKCE] I [REDAKCE] H [REDAKCE] nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] zproštění obžaloby pro skutek popsany v obžalobě státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 28.01.2016, sp.zn. 2 ZT 247/2015 tak, že obžalovaný [REDAKCE] H [REDAKCE] jenž věděl, že bude vyhlášeno výběrové řízení, ve kterém měl zájem uspět, na prodej nemovitostí označených jako „[REDAKCE]“ a tvořených pozemkem parcelního č. [REDAKCE] se stavbou čísla popisného [REDAKCE] pozemkem parcelního č. [REDAKCE] se stavbou čísla popisného [REDAKCE] pozemky parcelních č. [REDAKCE] a [REDAKCE] vše v katastrálním území [REDAKCE], zapsaných na listu vlastnictví číslo [REDAKCE] Katastrálním úřadem [REDAKCE] katastrálním pracovištěm [REDAKCE], jejichž vlastníkem je [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE] který avizované výběrové řízení vyhlásil dne 24.02.2015 a zveřejnil jej na webových stránkách [REDAKCE] a v dalších

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

médiích, přičemž již v první polovině února roku 2015 na blíže nezjištěném místě předal obžalovaný H. B. obžalovanému B. K. finanční hotovost ve výši 250.000,- Kč, aby jmenovaný zprostředkoval předání peněz obžalovanému K. D., což obžalovaný B. K. učinil s tím, že částka ve výši 125.000,- Kč byla určena pro obžalovaného K. D. a že zbývající částka ve výši 125.000,- Kč byla určena pro P. D. nar. K. K. kterému obžalovaný K. D. tyto finanční prostředky kolem poloviny února roku 2015 předal v obálce ve své kanceláři s tím, že se jedná pouze o polovinu slíbené částky a že druhou polovinu obdrží poté, co obžalovaný H. B. ve výběrovém řízení uspěje, přičemž poskytnuté finanční prostředky měly být zárukou toho, že generální ředitel ani jeho odpovědný, obviněný K. D., žádným způsobem nenaruší průběh vyhlášeného výběrového řízení a že jej nechají proběhnout až do jeho finální fáze, tedy do prodeje souboru nemovitostí vítězi výběrového řízení, čímž měli spáchat obžalovaný J. H. přečin podplacení podle § 332 odst.1 alinea 1,2 tr. zákoníku a obžalovaný J. B. pomoc k přečinu podplacení podle § 24 odst.1 písm.c) tr. zákoníku k § 332 odst.1 alinea 1,2 tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni.

4. Proti napadenému rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 v neprospěch všech obžalovaných a obžalovaný M. K.
5. **Státní zástupce** ve svém odvolání uvádí, že rozsudek napadá znovu pro chybná skutková zjištění soudu I. stupně, založená na tendenčním a nelogickém hodnocení důkazů, provedeném v rozporu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu. Skutková zjištění soudu I. stupně opět nemají oporu v provedeném dokazování a v odůvodnění rozsudku soud I. stupně s okolnostmi významnými pro rozhodnutí se správně nevypořádal.
6. Ve vztahu k obžalovanému K. považuje za chybný popis skutku, vytvořený nalézacím soudem, který dle státního zástupce neodpovídá obsahu provedených důkazů, zejména pokud jde o užití slov „s legendou, že se údajně jedná o zálohu...“, vyvolávajících dojem, že se podle soudu I. stupně jednalo pouze o nějaký výmysl obžalovaného K. bez součinnosti s kterýmkoliv z ostatních obžalovaných či jakékoliv jiné osoby vůbec. Dle názoru státního zástupce provedeným dokazováním bylo bez jakýchkoliv rozumných pochybností prokázáno, že K. pouze předával peníze, které k tomuto účelu obdržel od obžalovaného B. který též pouze předával peníze, které obdržel k tomuto účelu od prvotního poskytovatele úplatku, obžalovaného H. Přesněji řečeno, H. předal B. částku 1 milion Kč, z toho si B. 500.000 Kč ponechal pro sebe, 250.000 Kč předal v časopise K. který si z nich 125.000 Kč ponechal a 125.000 Kč předal D. a zbývající částku 250.000 Kč měl B. předat K. opět k rozdělení půl na půl mezi K. a D. až poté, co by D. s H. podepsal smlouvu o převodu nemovitostí. K tomu, jak k tomuto závěru dospěl a proč je předmětem obžaloby pouze předání úplatků 2x 125.000 Kč a příslib dalších 125.000 Kč v budoucnu, se již státní zástupce vyjádřil v předchozích odvolání.
7. V popisu skutku tedy nesprávně absentuje též skutečnost, že částku 125.000 Kč si K. jako úplatek sám ponechal a stejná částka mu byla nabídnuta i pro případ úspěchu H. ve výběrovém řízení. Popis skutku vytvořený nalézacím soudem též neobsahuje popis toho, čeho mělo být předáním úplatku dosaženo, tedy že D. a K. žádným způsobem nenaruší průběh vyhlášeného výběrového řízení a nechají jej proběhnout až do finální fáze podpisu smlouvy o převodu nemovitostí D. Popis skutku totiž obsahuje spíše pouhou časovou souvislost předání úplatku s vyhlášeným výběrovým řízením a jeho výsledkem,

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

než že by z něj bylo zřejmé, že hladký průběh výběrového řízení s kýženým výsledkem byl právě důvodem předání úplatku, ale též podmínkou pro předání jeho další části, jak vyžaduje uvedená skutková podstata.

8. Na takto chybně pozměněný popis skutku pak navazuje dle státního zástupce též chybná právní věta, uvozená slovem „měl“, která neodpovídá přesnému znění skutkové podstaty přečinu podplacení podle § 332 odst. 1 tr. zákoníku. Použití sousloví „měl poskytnout úplatek“ je totiž typické spíše pro usnesení policejního orgánu o odložení věci, kdy podezření je rozptýleno a v žádném případě jej nelze použít ve výroku rozsudku o vině, v němž soud může použít výhradně slova „poskytl jinému (nebo pro jiného) úplatek“. Ostatně to, zda byl v tomto případě poskytnut úplatek jinému či pro jiného v právní větě výroku o vině též chybí.
9. Samotný přečin je chybně označen jako „podplácení“ a nikoliv „podplacení“.
10. Pokud jde o hodnocení důkazů, pak nalézací soud opět zcela nelogicky označuje výpověď svědka [REDACTED] D [REDACTED] za nekonzistentní, což opět vyvozuje z toho, že informaci o existenci dvou obálek s částkami 125.000 Kč, z nichž jednu [REDACTED] K [REDACTED] předal [REDACTED] D [REDACTED] a druhou si ponechal, sdělil svědek v přípravném řízení policejnímu orgánu až poté, co se během svého výslechu poradil s advokátem (viz odst. 87 a 88). Odvolací soud k tomuto již uvedl, že z tohoto důvodu nelze výpověď svědka zpochybňovat, přesto nalézací soud tuto chybu zopakoval. Nalézací soud též opakovaně výpověď svědka [REDACTED] D [REDACTED] zpochybňuje tím, že si svědek nebyl schopen vzpomenout, kdy přesně měl obdržet předmetnou obálku s penězi od [REDACTED] K [REDACTED] a to paradoxně již v situaci, kdy [REDACTED] K [REDACTED] uznává vinným, že tuto obálku svědkovi předal.
11. Pro odůvodnění napadeného rozsudku je ostatně typické, že soud I. stupně při hodnocení důkazů s těmito nakládá takovým způsobem, aby bylo možné zdůvodnit, proč obžalovaného [REDACTED] K [REDACTED] uznává vinným, avšak zároveň byl schopen vysvětlit, proč z těch samých důvodů nezjistil, proč vůbec [REDACTED] K [REDACTED] úplatek [REDACTED] D [REDACTED] předal a od koho k tomu dostal jak instrukce, tak i samotné peníze. Na některých místech odůvodnění tak soud I. stupně jako nevěrohodné zpochybňuje i ty důkazy, na jejichž základě uznal obž. [REDACTED] K [REDACTED] vinným, což státní zástupce nezmiňuje jako argument ve prospěch obž. [REDACTED] K [REDACTED], ale pouze jako doklad vnitřní nekonzistence hodnocení důkazů soudem I. stupně, které jím byly deformovány hlavně ve prospěch obžalovaných [REDACTED] H [REDACTED] a [REDACTED] B [REDACTED].
12. Dále soud I. stupně pochybil, když obžalovanému [REDACTED] K [REDACTED] neuložil též peněžitý trest a to ve výši 240 denních sazeb po 1.000 Kč, ač pro jeho uložení jsou splněny podmínky dle § 67 odst. 1 tr. zákoníku.
13. Ve vztahu k obžalovaným [REDACTED] H [REDACTED] a [REDACTED] B [REDACTED] státní zástupce namítá především chybnou aplikaci zásady *in dubio pro reo*, kterou soud zprošťující výrok odůvodnil (viz odst. 111).
14. V odstavci 105 odůvodnění napadeného rozsudku soud I. stupně ve vztahu k obžalovanému [REDACTED] H [REDACTED] uvádí, že nelze vyloučit, že někdo jiný jednal jeho jménem, avšak bez vědomí a pokynu stěžovatele (zřejmě myšleno obžalovaného). Soud tuto teorii nijak blíže nerozvádí, tedy například nekonkretizuje, zda tím jiným je myšlen obžalovaný [REDACTED] B [REDACTED], který se tak podle soudu mohl sám od sebe ujmout hájení zájmů [REDACTED] H [REDACTED] a ze svého předat peníze [REDACTED] K [REDACTED] jako úplatek. Neuvádí, jaká jiná osoba by mohla mít zájem na tom, aby jednala jménem [REDACTED] H [REDACTED] a bez jeho vědomí. Přípustnost této varianty tak soud I. stupně v rozsudku nijak nezduvodnil a v žádném případě se nevypořádal s tím, zda taková varianta nevzbuzuje ve světle všech provedených důkazů důvodné pochybnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

15. V odstavci 110 odůvodnění napadeného rozsudku pak soud I. stupně již výslovně vypočítává všechny verze, jejichž možnost podle názoru soudu I. stupně již dříve naznačovaly provedené důkazy (bez uvedení verze z předchozího odstavce), a to 1.) verze popsaná v obžalobě, 2.) verze [redacted] K [redacted] o vratkách odměn, kterou soud nyní považuje za vyvrácenou a 3.) verze, že se jednalo o nějakou pomstu ze strany hlavního svědka a oznamovatele [redacted] D [redacted]. Žádné další možné verze z celého odůvodnění rozsudku nevyplývají, logicky tak proti verzi obžaloby stojí pouze verze ad. 3), tedy pomsta [redacted] D [redacted], což však je opět závěr soudu I. stupně zcela nelogický, protože tato verze se týká pouze obžalovaného [redacted] K [redacted], jemuž se podle názoru soudu vyjádřeného v předchozím zrušeném rozsudku mohl i [redacted] D [redacted] chtít pomstít za ukončení pracovního poměru jeho [redacted] v [redacted] a netýká se obžalovaných [redacted] H [redacted] a [redacted] B [redacted], což soud v poslední větě tohoto odstavce sám uznává, avšak i přesto tuto verzi použil jako důvod pro užití zásady *in dubio pro reo* ve vztahu k obžalovaným [redacted] H [redacted] a [redacted] B [redacted] (viz odst. 111).
16. Důkazy, z nichž vyplývá, že [redacted] K [redacted] částku ve výši 125.000 Kč dostal s potřebnými instrukcemi od [redacted] B [redacted] a že jemu je k tomuto účelu předal [redacted] H [redacted] soud I. stupně opět tendenčně deformuje ve prospěch obžalovaných, když například v odst. 113 účelově k výpovědi svědka [redacted]. D [redacted] vytrhává dvě věty, že svědek něco „vyrozuměl“ a nebo že mu [redacted] K [redacted] něco „naznačoval“ a jeho výpověď na základě těchto dvou vět posouvá do roviny pouhých domněnek a nepřipustných skutkových závěrů svědka. Státní zástupce následně cituje jiné věty z výpovědi svědka [redacted] D [redacted] a to „Pan K [redacted] mi řekl, že v té obálce je 125.000 Kč s tím, že když všechno dobře dopadne, tzn. vyhraje ten účastník, který by měl vyhrát, jeho jméno jsem tenkrát neznal, věděl jsem pouze, že je to nějaký podnikatel, který se zabývá dovozem zeleniny a ovoce, bude dopláceno dalších 125.000 Kč, tedy celkově 250.000 Kč“, a „... v předmětném rozhovoru jsem se dozvěděl to, co už mi bylo řečeno panem K [redacted] předtím, že peníze dal panu E [redacted] pan H [redacted] a pan B [redacted] předal peníze panu K [redacted] údajně v nějaké restauraci v nějakém časopise byly ty peníze uloženy“. Zde v žádném případě nejde o něco, co by svědek pouze vyrozuměl z nějakých náznaků a totožnost podnikatele, který se zabývá dovozem zeleniny a ovoce, je ve věci naprosto zřejmá, i kdyby nebyla později potvrzena též jeho příjmením.
17. Také z obsahu záznamu monitorovaného hovoru mezi [redacted] D [redacted] a [redacted] K [redacted] v němž [redacted] K [redacted], aniž by věděl, že je hovor monitorován, potvrdil, že mu peníze v časopise předal [redacted] B [redacted] a že „podplacením managementu“ to takto měl „posichrované“ „zelináči, H [redacted]“, soud účelově vytrhl pouze věty obsahující zájmena a zdůraznil, že v nich „není uvedeno výslovně ani odkazem, kdo“, aby bylo možné předstírat, že z celkové návaznosti vět není pro soud srozumitelné, že zájmeno „on“ znamená „[redacted] B [redacted]“.
18. Pokud k souboru důkazů, jež soudu I. stupně spolehlivě postačovaly k tomu, aby uznal vinným obžalovaného [redacted] K [redacted] jsou doplněny i důkazy, týkající se obžalovaných [redacted] H [redacted] a [redacted] B [redacted] je možno bez důvodných pochybností dospět k jedinému možnému závěru, a to, že peníze, které [redacted] K [redacted] předal [redacted] D [redacted] mu předtím s potřebnými instrukcemi předal [redacted] B [redacted] kterému je předtím za účelem podplacení managementu [redacted] s plným vědomím předal [redacted] H [redacted]
19. Státní zástupce přítom odkazuje na předchozí svá odvolání, kde důkazní situaci daleko podrobněji shrnul a nepovažuje za nutné vše znovu opakovat, shora tedy spíše jen reaguje na nejzásadnější chyby v novém rozsudku.

20. Závěrem státní zástupce napadenému rozsudku také vytýká, že soud I. stupně rozhodl o zproštění podle § 226 písm. a) tr. řádu, aniž by vysvětlil, proč nepoužil § 226 písm. c) tr. řádu, pokud, jak již výše uvedeno, měl pochyby o vině obžalovaných [redacted] H [redacted] a [redacted] B [redacted] například na základě užití zájmena „on“ [redacted] K [redacted] nebo teorie, že za [redacted] H [redacted] jednal někdo jiný. I při takové argumentaci by totiž měl soud dospět k závěru, že skutek se stal, avšak nebylo prokázáno, že jej spáchali právě obžalovaní [redacted] H [redacted] a [redacted] B [redacted] protože jej mohl spáchat někdo jiný (a přesvědčivě vysvětlit, kdo jiný takto připadá v úvahu).
21. Protože se soud I. stupně správně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a jsou též pochybnosti o správnosti skutkových zjištění soudu, státní zástupce navrhuje, aby Městský soud v Praze napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu zrušil a ohledně obžalovaného [redacted] K [redacted] ve věci podle § 259 odst. 3 tr.ř. sám rozhodl a uznal jej vinným ze spáchání skutku popsaného v obžalobě a uložil mu vedle podmíněného trestu odnětí svobody též trest peněžitý a ohledně obžalovaných [redacted] H [redacted] a [redacted] B [redacted] podle § 259 ods.t 1 tr. řádu věc vrátil soudu I. stupně k novému rozhodnutí.
22. **Obžalovaný [redacted] M [redacted] K [redacted]** ve svém odvolání, které směřuje jak do výroku o vině, tak i do výroku o trestu, prostřednictvím svého obhájce namítá, že předmětný rozsudek vnímá obžalovaný po dlouholetém trestním řízení, do kterého musel zasáhnout svým nálezem ze dne 30. 9. 2019, sp. zn. IV.ÚS 1367/18, ve prospěch všech obžalovaných, i Ústavní soud a po snahách odvolacího soudu přimět nalézací soud ke změně hodnocení důkazů, provedených však pouze nalézacím soudem, v neprospěch obžalovaných, jako úlitbu nalézacího soudu soudu odvolacímu, o čemž svědčí jak zproštění dvou dalších obžalovaných obžaloby, tak i částečné přeformulování toho, co je kladeno obžalovanému za vinu, nyní ve formě vyjadřujících nejistotu („s legendou, že se údajně jedná o zálohu, údajně poté“).
23. Tytéž důkazy, které byly v předchozím nalézacím řízení dvakrát hodnoceny nalézacím soudem ve prospěch všech tří obžalovaných a všichni tři obžalovaní byli již po dvakrát obžaloby zproštění, byly nyní vyhodnoceny nalézacím soudem v neprospěch jediného obžalovaného a to [redacted] M [redacted] K [redacted]. Situace v nalézacím řízení však byla a je důkazně stále stejná, jako v případě rozhodování Ústavního soudu, kdy pochybnosti předestřené nalézacím soudem v předchozím zprošťujícím rozsudku nebyly dosud odstraněny. Žádný další důkaz, který by byl hodnocen v neprospěch obžalovaného proveden nebyl. Obžalovaný vnímá, s odkazem na nález Ústavního soudu a za nezmněné důkazní situaci, kdy nově došlo k přehodnocení některých již dříve provedených důkazů, nyní tedy v neprospěch obžalovaného, jednání popsané soudem I. stupně, které je mu kladeno za vinu, jako zcela absurdní a popis tohoto jednání zcela nelogickým, neboť nyní měl obžalovaný K [redacted] jaksi „sám od sebe“, tj. čistě a pouze ze své vlastní iniciativy poskytnout úplatek „zřejmě tedy ze svých vlastních financí“ [redacted] (svědek D [redacted]) za to, že ve výběrovém řízení, které šlo mimo [redacted] a bylo v gesci Rady [redacted] potažmo ve formě doporučení dozorčí rady, uspěje-li kandidát H [redacted]. Za situace, kdy bylo důkazně vyloučeno, že by byli členové Rady [redacted] nebo dozorčí rady kýmkoliv, jmenovitě i ze strany obžalovaného K [redacted] v dané věci kontaktování a jakkoliv ovlivnění. Za situace, kdy v pravomoci generálního ředitele [redacted] byl pouhý podpis smlouvy a sám generální ředitel vypověděl, že se vždy řídil doporučením a rozhodnutím Rady [redacted]. Za situace, kdy jediným kritériem výběrového řízení byla nabídnutá cena. Sám nalézací soud přitom v odůvodnění napadeného rozsudku uvádí, ovšem pouze ve vztahu k obžalovaným B [redacted] a H [redacted], že je v souladu s elementární logikou závěr soudu a v souladu s provedenými důkazy, včetně výpovědi [redacted] D [redacted] závěr, že výběrové řízení již bylo ukončeno, vyhrál jej H [redacted] který nabídl nejvyšší částku a měla to ještě potvrdit Rada a smlouvu podepsat [redacted] D [redacted], když tento sám uvedl,

že se nestalo, že by za dobu svého působení neschválil něco, co mu bylo Radou doporučeno a fakticky tedy možnost odepření podpisu svědkem D. [redacted] nehrozila.

24. Nalézací soud dále konstatuje, že peníze v obálce představovaly úplatek, tak toto je prokázáno pouze výpovědí [redacted] D. [redacted] když tento stále měnil časový údaj, kdy k předání mělo dojít a soud dochází k závěru, že výpověď tohoto jediného svědka nepopisuje děj uvedený v obžalobě, natož aby bylo možno dovodit podíl obžalovaných H. [redacted] a B. [redacted] na uvedeném ději. Závěr o nekonzistentnosti výpovědi [redacted] D. [redacted], která nepopisuje děj uvedený v obžalobě, však vztahuje nalézací soud pouze ke zproštění viny těchto dvou obžalovaných.

Obžalovaný [redacted] K. [redacted] dále zdůrazňuje, že sám svědek D. [redacted] připustil ve svých výpovědích, že měl v době, kdy se celá věc měla odehrávat, vážné zdravotní problémy, byl po [redacted] sám uvedl, že zvládal práci na [redacted]%, což následně podrobněji rozvádí v písemně vyhotoveném odvolání. Dále dodává, že sám tento svědek hovořil o tom, že jednání [redacted] K. [redacted] nějak pochopil, že to nebylo ničím doporučeno, ale že si z toho cosi vyrozuměl. Ani z nahrávky rozhovorů mezi [redacted] K. [redacted] a [redacted] D. [redacted] soud I. stupně nepovažuje za prokazující, že by [redacted] H. [redacted] předal úplatek [redacted] B. [redacted] a ten následně prostřednictvím [redacted] K. [redacted] [redacted] D. [redacted] Soud I. stupně dále konstatuje, že o „posichrování“ a o tom, že „půl milionu dostane J. [redacted]“, mluví [redacted] D. [redacted], nikoli [redacted] K. [redacted], přičemž z nahrávky je dle soudu zřejmé, že D. [redacted] se snaží z K. [redacted] dostat ty „správné“ odpovědi. Toto lze zcela jistě vztáhnout i k obžalovanému K. [redacted] a nikoliv pouze ke dvěma obžalovaným H. [redacted] a B. [redacted]. V případě nahrávky i výpovědi [redacted] D. [redacted] lze tedy beze sporu hovořit o omezené důkazní síle těchto důkazů.

25. Dále obžalovaný [redacted] K. [redacted] namítá, že svědci pouze nepotvrdili, že by o vratkách věděli, případně sami uvedli, že vracet nic nemuseli. Svědek R. [redacted] Z. [redacted] ovšem připustil, že mu [redacted] K. [redacted] o praxi vratek řekl a to ještě před celou událostí.

26. Z provedených důkazů nelze dovodit spáchání skutku popsaného ve výroku I.) napadeného rozsudku, jedná se stále spíše o indicie, ze kterých není možné v tomto stádiu objasnění věci ústavně souladným způsobem dovodit obžalovanému vinu.

27. Dále poukazuje na závěry Ústavního soudu uvedené v rozhodnutí I. ÚS 3094/08, I. ÚS 733/01, III. ÚS 398/97, IV. ÚS 260/05 a I. ÚS 520/16, což následně podrobněji rozvádí v písemném odůvodnění svého odvolání.

28. Dále obžalovaný [redacted] M. [redacted] K. [redacted] tímto odvoláním brojí také proti trestu, který mu byl uložen, ačkoliv byl již v míře přesahující rozsah nyní uloženého trestu vykonán. V předchozím řízení byl pravomocným rozsudkem, později zrušeným nálezem Ústavního soudu, obžalovaný odsouzen k zaplacení peněžitého trestu 240.000 Kč, dále k trestu odnětí svobody na 10 měsíců, podmíněně odložený na 30 měsíců, lhůta uplynula (osvědčil se) dne 30. 9. 2019, mimochodem v též den, kdy byl vynesena nález Ústavního soudu v předmětné trestní věci, který předchází rozhodnutí o odsouzení pro porušení základních práv všech tří stěžovatelů zrušil; nyní byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, podmíněně odložený na zkušební dobu 24 měsíců. Obžalovaný je přesvědčen, že vyměřený trest ani nereflexuje, že byl obžalovaný „původně“ též odsouzen na 10 měsíců odnětí svobody, ovšem za přečin podplacení a přečin přijetí úplatků a nyní pouze za přečin podplacení.

29. Obžalovaný [redacted] M. [redacted] K. [redacted] dále zdůrazňuje, že důkazní situace se v novém hlavním líčení naprosto nezměnila, přičemž soud I. stupně se řádně nevypořádal s výpovědí svědka R. [redacted] Z. [redacted], což podrobněji rozvádí obžalovaný v písemně vyhotoveném odvolání.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

30. Pochybnosti o skutkovém stavu věci, jak je ve svém nálezu vytkl Ústavní soud, nebyly naprosto vůbec odstraněny. Z dosud provedených důkazů vyplývá nanejvýš podezření z jiného, variantního skutkového děje, když právě ze shora uvedeného nepřímého důkazu - výpovědi svědka R. [REDACTED] Z. [REDACTED], vyplývá potvrzení skutkového děje o vratkách z odměn a tento důkazní prostředek je nadále v plné dispozici, tudíž nalézací soud, pokud měl za nevěrohodnou verzi systému vratek, měl přikročit k doplňujícímu výsledku svědka Z. [REDACTED], pokud dospěl k závěru o vyloučení této varianty a uznání viny, *in eventum* za neodstranění pochybností o správnosti skutkového zjištění postupovat podle zásady *in dubio pro reo*.
31. Dosud provedené nepřímé důkazy (např. daktyloskopické stopy na obálce s penězi) jsou však jen nepřímými důkazy, chybí souvislý řetězec nepřímých důkazů, který by tvořil soustavu, ve které by byl každý článek nepochybně prokázán a celá soustava směřovala k jedinému cíli - vině M. [REDACTED] K. [REDACTED].
32. Ostatně i sám státní zástupce ve svém odvolání ze dne 10. 11. 2021 konstatuje, že nalézací soud pozměnil popis skutku a termín „legenda“ je v kriminalistice a v trestním právu používán jako označení pro vymyšlený krycí příběh, o čemž svědčí i opakované užití slova „údajně“ v popisu skutku provedeného nalézacím soudem a navazující právní věta uvozená slovem „měl“ poskytnout úplatek.
33. Dále opakovaně poukazuje na nevěrohodnost výpovědi svědka D. [REDACTED] který měl zdravotní problémy po [REDACTED] a soud I. stupně se také řádně nevypořádal s předmětným nálezem Ústavního soudu, kterým byla zrušena všechna předchozí soudní rozhodnutí, vztahující se na všechny obžalované, když jej vztáhl pouze k obžalovanému J. [REDACTED] H. [REDACTED] a [REDACTED] B. [REDACTED] a neaplikoval jej při hodnocení důkazů v případě M. [REDACTED] K. [REDACTED]. Jde o nesprávný postup při dokazování a nelze neúčinnost důkazů selektivně aplikovat pouze u dvou ze tří obžalovaných, jejichž kauzy věcně souvisí a u třetího obžalovaného nikoli.
34. Dále obžalovaný M. [REDACTED] K. [REDACTED] znovu poukazuje na nesprávnost uloženého podmíněného trestu odnětí svobody s tím, že vzhledem k tomu, že jej obžalovaný již vykonal, měl soud I. stupně v případě, kdy obžalovaného M. [REDACTED] K. [REDACTED] uznal vinným, upustit od potrestání podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku, protože podmínky pro takový postup byly splněny. V současné době obžalovaný působí jako místopředseda představenstva v akciové společnosti a uložení trestu pro něj bude znamenat opětovně ztrátu zaměstnání. Obžalovaný je přesvědčen, že toto nemůže být účelem trestního řízení.
35. S ohledem na výše uvedené obžalovaný na svém podaném odvolání v plném rozsahu trvá a navrhuje, aby odvolací soud odvolání státního zástupce zamítl jako nedůvodné k obžalovanému K. [REDACTED] a napadený rozsudek ve vztahu k jeho osobě zrušil ve výroku pod bodem I. a sám ve věci rozhodl tak, že obžalovaného zproští podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby.
36. Městský soud v Praze jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, vůči nimž odvolání státního zástupce a obž. M. [REDACTED] K. [REDACTED] směřovala, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a to i z hlediska vytykánych vad a dospěl k následujícím závěrům.
37. Skutková zjištění učiněná soudem I. stupně ohledně všech obžalovaných nemají opět oporu ve výsledcích provedeného dokazování, které sice bylo provedeno v dostatečném rozsahu, jak již odvolací soud opakovaně konstatoval v předchozích rozhodnutích v této trestní věci, tak jak ukládá ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu, avšak provedené důkazy soud I. stupně opětovně nehodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy nejen jednotlivě, ale především i ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

vzájemných souvislostech, opět se nevypořádal se všemi podstatnými skutečnostmi významnými pro rozhodnutí ve věci samé, ač je opakovaně na toto pochybení odvolacím soudem upozorňován, naposledy usnesením ze dne 15. 4. 2021, sp. zn. 61To 164/2021, na které v podrobnostech odvolací soud odkazuje, neboť by znovu opakoval, co již v tomto usnesení je uvedeno pod body 20) - 28).

38. Soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku poukazuje na náleží Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1367/18 ze dne 30. 9. 2019, z něhož vyplývá, že soud I. stupně napadený rozsudek, jímž uznal obžalované vinnými, řádně neodůvodnil a to zejména za situace, když předchozím rozsudkem byli zproštěni a nedošlo k žádné změně pokud jde o důkazní situaci. Sám soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 46) konstatuje, že Ústavní soud rovněž nevyločil, že trestné jednání proběhlo způsobem popsaným v obžalobě, takový závěr však nelze učinit bez dalšího (podrobnějšího) vysvětlení nalézacího soudu jen na základě prosté změny hodnocení důkazů, které původně vedly nalézací soud k vydání zprošťujícího rozsudku. Z napadeného rozhodnutí bylo pro Ústavní soud patrné, že nalézací soud po zrušení původního rozsudku rezignoval na svoji úlohu a rozhodl, aniž by zrealizoval pokyn odvolacího soudu a rozhodl v souladu s požadavky danými v § 2 odst. 6 tr. řádu. Rozhodnutí založené na pouhém odkazu na vázanost právním názorem odvolacího soudu nelze považovat za postačující.
39. Soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 86) uvádí, že z provedených důkazů u hlavního líčení má za prokázané, že H. dlouhodobě usiloval o koupi , přičemž byl připraven za tento objev zaplatit značně vysokou částku, pod bodem 87) pak konstatuje, že je naprosto logické, že dlouhodobý zájemce H. měl na úspěšném průběhu výběrového řízení, včetně samotné koupě nemovitosti, zájem a přes svého dobrého známého B. se o celou věc intenzivně zajímal. K. uvedl, že se s H. zná přes B. a i s tím se sešel pouze dvakrát. Dále se s ním scházet nechtěl. To, že má někdo něco posichované, že půl milionu dostane J. říkal v nahrávce pouze D. Dále soud I. stupně uvádí, že v průběhu nahrávaného rozhovoru se D. snaží, aby z K. „dostal“ ty správné odpovědi, ale v podstatě z úst K. soudce slyšel pouze příslib, že zorganizuje druhou předávku, pokud by H. vyhrál.
40. Pod bodem 89) v odůvodnění napadeného rozsudku soud I. stupně uvádí, že z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu je zřejmé, že B. se zná s H. a K., kteří se naopak příliš neznají. Z rozhovoru je patrné, že zájem B. na věci je značný, z rozhodnutí Rady je velice rozladěn. V jednom telefonátu dokonce hovoří v množném čísle, tedy, že „vyhráli výběrové řízení a že zaplatili částky 100.000 Kč a 1 milion. Kč“. Pokud soud I. stupně následně konstatuje, že nelze z tohoto rozhovoru bez důvodných pochybností dovodit, že by B. měl o výsledek hlasování Rady jiný než profesní zájem, tak toto je v rozporu s obsahem provedeného důkazu, kde se výslovně uvádí, že „vyhráli výběrové řízení a zaplatili částky 100.000 Kč a 1 milion Kč“. Pod bodem 90) odůvodnění napadeného rozsudku soud I. stupně uvádí, že v řízení tak mohl soudce mít za prokázané, že obálku s částkou 125.000 Kč předal D. přesně nezjištěného dne K. kterého usvědčují 4 daktyloskopické otisky, avšak pouze na obálce, přičemž zcela v této souvislosti pomíjí, že obžalovaný K. shodně s výpovědí svědka P. D. uvedl, že v únoru 2015 předal v obálce ve své kanceláři P. D. částku 125.000 Kč. Obhajoba obžalovaného M. K. že se jednalo o vrácení poloviny čistých odměn generálnímu řediteli, byla dle soudu I. stupně vyvrácena výpověďmi svědků i obstaranými listinnými materiály (výpisy z účtů), tak jak uvádí soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 91). Pod bodem 92) odůvodnění napadeného rozsudku soud I. stupně pak uvádí, že daktyloskopické stopy sice korespondují s výpovědí D. a z nahrávky

rozhovoru mezi ním a K je zřejmé, že někdo přinesl obálku v časopisu, přesto soud I. stupně v rozporu s obsahem celé této nahrávky následně konstatuje, že nelze dovodit, že tím předávajícím byl B. Dále zpochybňuje věrohodnost výpovědi D, ač následně uvádí, že zůstává zcela ojedinělým důkazem v podstatě pouze proti obžalovanému K, když další toliko nepřímé důkazy, již nejsou způsobilé děj popsany ve výroku obžaloby prokázat. Pod bodem 96) odůvodnění napadeného rozsudku pak soud I. stupně vyjmenovává důkazy, včetně výpovědi svědka P D, s tím, že z nich vyplývá, že obžalovaný K předal D obálku s částkou 125.000 Kč, na obálce byly nalezeny otisky prstů obžalovaného K. V této souvislosti se však soud I. stupně naprosto nevypořádal s motivem jednání K v inkriminované době.

41. Popis skutku, jímž byl obžalovaný M K v napadeném rozsudku uznán vinným, není zcela v souladu s obsahem důkazů, které byly provedeny před soudem I. stupně, jak z výše uvedeného vyplývá a na což také ve svých odvoláních poukazují jak státní zástupce, tak i obžalovaný M K.
42. Pokud jde o zprošťující část napadeného rozsudku, tak soud I. stupně nesprávně vyhodnotil závěry učiněné Ústavním soudem v nálezu ze dne 30. 9. 2019, sp. zn. IV. ÚS 1367/18, týkající se obžalovaných J H a J B. Hodnocení výpovědi svědka P D soudem I. stupně, kdy jej zčásti považuje za nevěrohodného, přesto pokud jde o obžalovaného M K tak jej zřejmě považuje za věrohodného, když i kromě jiných důkazů z jeho výpovědi při rozhodování o vině tohoto obžalovaného vychází. Takovéto hodnocení důkazů je zcela nelogické a rozporuplné. Soud I. stupně se také řádně nevypořádal s důkazem - záznamem rozhovoru s D a obž. K, který potvrdil, že od obžalovaného H prostřednictvím obžalovaného B obdržel částku 250.000 Kč, ze které polovina připadla jemu a druhá polovina je určená pro D, když i z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu byl prokázán nejen častý telefonický kontakt mezi obžalovaným B a H v inkriminované době, ale rovněž komunikace mezi obžalovaným K a B, přičemž z obsahu těchto rozhovorů je rovněž patrný značný zájem obžalovaného B na věci a jeho nelibost z rozhodnutí Rady. Soud I. stupně zcela pomínil hodnocení výpovědi samotného obžalovaného B, který mj. uvedl, že pana D seznámil s panem H, když se pan H zajímal poprvé o koupi, absolvovali spolu návštěvu u pana ředitele, který chtěl, aby se pan H vyjádřil i ke svým záměrům se. Jednoznačně také uvedl, že se nezajímal o průběh výběrového řízení, ale pouze o výsledek a že byl šokován tím, že proběhne výběrové řízení a dozorčí Rada něco navrhne a nikdo z Rady nehlasuje, všichni se zdrží. Z výpovědi obžalovaného J B je mj. patrné, že svědka P D jako při prodeji v inkriminované době zajímala nejen cena, ale i záměr, s čímž je v rozporu tvrzení soudu I. stupně pod bodem 114), že fakticky možnost odeprání podpisu svědkem D nehrozila.
43. V naprostém rozporu s obsahem provedených důkazů u hlavního líčení je závěr soudu I. stupně, uvedený pod bodem 105) odůvodnění napadeného rozsudku, že nelze vyloučit možnost, že někdo jiný jednal jménem obžalovaného J H bez vědomí a pokynu stěžovatele. Opět se soud I. stupně v této souvislosti naprosto nezabývá pohnutkou jednání obžalovaného M K, proč v inkriminované době předával svědku P D částku 125.000 Kč.

44. Rozporuplné a nelogické je i odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 110), kde soud I. stupně uvádí, že po provedeném hodnocení důkazů soud nadále má uvedený skutkový děj popsany v obžalobě za nejpravděpodobnější, nicméně pouhá pravděpodobnost k uznání viny obžalovaných nepostačuje. Provedené důkazy již v předchozím řízení v podstatě naznačovaly možnosti tří verzí, ad. 1) verze popsané v obžalobě, ad. 2) verze [redacted] K [redacted] o vratkách z odměn, kterou však soud I. stupně považuje za vyvrácenou, a proto také tohoto obžalovaného uznal vinný) a ad. 3) jednalo se o nějakou pomstu ze strany hlavního svědka a oznamovatele [redacted] D [redacted] když bylo i svědeckými výpověďmi v hlavním líčení prokázáno, že tento zaměstnává v [redacted] svého [redacted] a na tuto skutečnost upozornil právě obžalovaný [redacted] K [redacted] přímo však soud I. stupně uvádí, že tato verze se nikterak nevztahuje k obžalovaným B [redacted] a H [redacted] takže z tohoto odůvodnění je patrné, že soud I. stupně má za prokázanou pouze verzi popsanou v obžalobě, která se týká všech tří obžalovaných, přesto rozhodl tak jak ve výroku napadeného rozsudku uvedeno.
45. Odvolací soud dodává, že důvodnou byla shledána i námitka státního zástupce, týkající se jednak právní kvalifikace jednání obžalovaného [redacted] M [redacted] K [redacted], kdy podle § 332 odst. 1 alinea 1, 2 tr. zákoníku se jedná o přečin podplácení, nikoli podplácení a vzhledem k tomu, že žalovaný skutek se stal, když jím dokonce obžalovaný [redacted] M [redacted] K [redacted] byl zčásti uznán vinným, soud I. stupně pochybil, když obžalované [redacted] J [redacted] H [redacted] a [redacted] J [redacted] B [redacted] zprostil podle § 226 písm. a) tr. řádu, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni.
46. S ohledem na výše uvedené shledal odvolací soud odvolání státního zástupce zcela důvodným a též i odvolání obžalovaného [redacted] M [redacted] K [redacted], pokud jde o popis skutku, jímž byl uznán vinným, včetně právní věty, a proto rozhodl tak jak ve výroku tohoto usnesení uvedeno.
- Odvolací soud si je plně vědom, že hodnocení důkazů, provedených před soudem I. stupně, je výlučným právem nalézacího soudu, a proto v souladu s judikaturou Ústavního soudu pouze poukazuje na skutečnosti, se kterými se soud I. stupně při hodnocení důkazů řádně nevypořádal, tak jak mu ukládá ustanovení § 2 odst.6 tr.ř.. Nikde neuvádí, které důkazy má soud I. stupně považovat za věrohodné a které nikoliv.
47. Vzhledem k tomu, že se jedná již o čtvrté rozhodnutí samosoudcem Obvodního soudu pro Prahu 2 JUDr. Milanem Rosi, kdy opakovaně nerespektuje rozhodnutí odvolacího soudu, ani nález Ústavního soudu ze dne 30. 9. 2019, sp. zn. IV. ÚS 1367/18, pokud jde o řádné odůvodnění rozhodnutí soudu I. stupně a hodnocení provedených důkazů v souladu s ust. § 2 odst.6 tr.řádu, v důsledku čehož dochází k průtahům trestního řízení, když se jedná o trestnou činnost z roku 2015, obžaloba k Obvodnímu soudu pro Prahu 2 napadla v roce 2016, rozhodl proto odvolací soud v souladu s ustanovením § 262 tr. řádu, aby věc byla projednána a rozhodnuta jiným samosoudcem Obvodního soudu pro Prahu 2.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

V Praze dne 10. února 2022

JUDr. Alena Makovcová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.